

LEGAWAĆ (2) *vb impf*

3 pl praet subst legawały.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Iter. od „legać” ‘pozostawać, być umieszczonym w jakimś miejscu; tu: być wystawionym na sprzedaż (o książkach): Argiletum, Miełce tak zwane w Rzymie nie daleko od pałacu gdzie Xięgi legawały/ Konfiktors też zową. Mącz 15d.

Formacje współrdzenne cf 2. LEC.

KN